

[Svend Auken]

at vi havde bevaret reallønnen, siden dyrtidsreguleringen blev suspenderet. Rent faktisk har de grupper, der især har gavn af dyrtidsreguleringen, oplevet et reallønsfald på 8 pct., og ser vi på dem, der får overførselsindkomster, først og fremmest de arbejdsløse, de syge og andre, der lever på dagpenge, så har faldet været på næsten 15 pct., selv efter den 2 pct.s regulering, der blev indført her fra 1. april.

Det, dyrtidsreguleringen og andre former for regulering af ydelser var med til at sikre, var en vis ligelighed i befolkningen – en vis ligelighed. Der kan være situationer, hvor vi alle må acceptere et reallønsfald. Det måtte vi fra 1979 til 1982. Det var en nødvendig reallønstilpasning, men den var ligelig for hele befolkningen.

Det, der sker nu, er, at de helt nede i bunden af vort samfund skal bære fortsatte forringelser. Alle vi andre, der har vores på det tørre, klarer os såmænd fint uden dyrtidsregulering. Derfor er det sikkert rigtigt, at man kun trykker tilfredse hænder dér, hvor statsministeren færdes.

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Jeg mener, at beviset – og jeg mener, det er et meget tydeligt bevis – er, at Dansk Arbejdsgiverforening igen og igen har forsøgt at få dyrtidsreguleringsbestemmelsen ud af overenskomsterne. Fordi der kun var tale om suspension, fik LO og fagbevægelsen medhold i, at disse dyrtidsparagraffer skulle blive, og det var Dansk Arbejdsgiverforening uhyre utilfreds med. Jeg føler mig overbevist om, at med den gode kontakt, som både venstre og de konservative har til Dansk Arbejdsgiverforening, har man gjort det, som Dansk Arbejdsgiverforening ikke har kunnet få medhold i, til en politisk afgørelse. Nu fjerner man nemlig totalt det, der står i overenskomsterne om dyrtidsregulering, når suspensionen holder op.

Det er det, der er en dokumentation, det er et bevis. Det er under alle omstændigheder i total overensstemmelse med det, som formanden for Dansk Arbejdsgiverforening lige har stået og sagt på Dansk Arbejdsgiverforenings generalforsamling, det svarer nøjagtigt til det. Det ønske, han dér har fremsat, er nu efterkommet af statsministeren og ar-

bejdsministeren, og det er dokumentation for, at man gør præcis det, som man fra Dansk Arbejdsgiverforenings side ønsker skal gøres.

Med dette initiativ river man overenskomstsyste­met op. Det skulle da være nogle mærkelige fagforeningsfolk, der ikke herefter sagde: nu laver vi ikke 2-årige overenskomster, eller: når der er løfteparagraf på minimallønsområdet, så skal vi også have det på normallønsområdet. Og så får vi et langt mere usikkert og uroligt arbejdsmarked. Og hvem er skyld i det? Det er Dansk Arbejdsgiverforening og de, der handler i overensstemmelse med Dansk Arbejdsgiverforenings politik. Det bliver enten 1-årige overenskomster eller løbende forhandlinger via løfteparagraf, blot overført til hele arbejdsmarkedet.

Dette perspektiv forstår den borgerlige regering såmænd ikke, men det er i virkeligheden uroskabende og ikke fredsskabende. I vil gerne have fred, siger I i regeringen, men det bliver ikke resultatet af det her.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes, den tale, statsministeren her holdt, var bemærkelsesværdig på flere måder. Det var, som om den gamle 1982-optimisme lige var tilbage i et øjeblik med slagord, som der intet indhold er i.

Jeg vil godt spørge statsministeren, om det budskab til parterne, statsministeren gav til afløsning af dyrtidsreguleringen, var, at det bevægelige lønsystem – indbefattet al den fantasi, som statsministeren viste om, hvad der nu kunne afløse det – skal indføres på normallønsområdet og på alle de andre stive områder, herunder statens område. Det synes jeg kunne være interessant at få at vide, så har statsministeren i hvert fald sagt noget, som kunne være værd at arbejde med.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Da det spørgsmål, hr. Kaj Poulsen stiller til mig, er enklere end det forrige, om hønen og ægget, så vil jeg da gerne svare: læs lovforslaget, studer det nu grundigt og forstå det! Det er meget enkelt. Det går ud på, at nu er tavlen visket ren, parterne på arbejdsmarkedet kan forhandle, og de kan principi-